

בעניין:

התובעים:

1. ויקטורי רשת סופרמרקטים בע"מ, ח"צ 514068980
2. אייל רביד, ת.ז.

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד נ. טל
מרחי לישנסקי 4 ראשון-לציון
טל': 03-5409165, פקס: 076-5101330

- נגד -

הנתבעות:

1. רשת מזיה תקשורת בע"מ (ערוץ 13), ח.פ. 511677957
2. אר.ג.י.אי גרופ בע"מ, ח.פ. 512756388
3. סיוון כהן, ת.ז.

ע"י ב"כ עוה"ד מ. מוזר ו/או ט. ליבליך ו/או ת. גליק
ו/או פ. מוזר ו/או ש. בריק – חיימוביץ' ו/או ע. אשכר
ו/או י. חנין ו/או י. שלמי ו/או ר. פרידנרייך
ו/או ת. קייסרמן ו/או ע. שרעבי ו/או מ. שני

מרחוב נמל ת"א 40, 61002
טלפון: 03-5442370, פקס: 03-5442375

כתב הגנה

פתח – דבר:

1. התובעים, חברה ידועה המפעילה רשת מרכולים גדולה (להלן: "ויקטורי") ובעליה, מעסיקים אלפי עובדים. התובעים בחרו להשתמש בהליך משפטי כדי להרתיע את הנתבעות על-מנת שימנעו מלפרסם בתכניתן את התנהלות ויקטורי מול עובדיה – ובעניינו, בין השאר אל מול הקופאית הצעירה מיתר פוגל (להלן: "העובדת") שכל "חטאה" היה שההינה לעמוד על זכויותיה.
2. פרסום התנהלות ויקטורי כלפי העובדת, שנדרשה לשלם מכסה קנס בגובה 1,000 ₪ שהושת על הרשת, הוביל לשרשרת פעולות נקם של הרשת - תחילה בעובדת ולאחר התערבות הנתבעות - בנתבעות, ומכאן תביעה זו.
3. רשת "ויקטורי" לא הסתפקה בדרישת התשלום מהעובדת וימים אחדים לאחר מכן שלחה לעובדת, צעירה בת 18 המסייעת בימים קשים של קורונה בפרנסת משפחתה, זימון לשימוע בשאלת הפסקת עבודתה ברשת. השתלשלות אירועים מטרידה זו, שיש בה עניין ציבורי רב, סוקרה על-ידי התכנית "הכל כלול" בפרסום הנטען נשוא התביעה.
4. כתב התביעה מושתת על פרשנות סובייקטיבית מפליגה ומרחיקת לכת של התובעים לפרסום הנטען – פרשנות שאין לה נפקות משפטית עפ"י דין.
5. אין מקום לטענות האישיות כנגד הנתבעת 3 הגודשות את כתב התביעה; לטענות הפוגעניות אין דבר וחצי דבר עם בירור התביעה, לבד מכוונתם של התובעים להבאיש את ריחה של הנתבעת 3 ולהרתיעה

מעיסוק ביקורתי ולגיטימי בעניינם. בתביעת לשון הרע, שמו של התובע הוא שעומד למבחן - ולא שמו של הנתבע. בהקשר זה שומרות הנתבעות על זכותן המנויה בסעי' 22 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק") להביא ראיות שיש בהן להעיד בין השאר על יחסי עבודה לא תקינים שמנהלת "ויקטורי" עם עובדיה, למשל עובדות לשעבר אשר פוטרו לכאורה לאחר שנאלצו להיכנס לבידוד בשל הוראות משרד הבריאות (מנהלי הרשת לא שיעו לתחינותיהן שלא יפוטרו בשל היעדרותן הכפויה), עובדות שאולצו לקנות מדים על חשבון ועוד.

כך, נגד התובעים הוגש לאחרונה אישום חמור בגין פגיעה ממשית בזכויות עובדים. כתב האישום מפרט, כך עפ"י פרסומים רבים שנעשו בעניין [דוגמאות מצ"ב כנספח "א" לכתב הגנה זה], מעל ל- 150 מקרים של אי-תשלום עבור שעות נוספות, ומצטרף לאישום קודם שהוגש נגד החברה בשל הפרות אחרות מול עובדים, לרבות החתמתם על טפסים בניגוד לחוק.

האישום הוגש בתום הקירה של האגף לאכיפה פלילית במינהל הסדרה ואכיפה במשרד העבודה והרווחה ומצביע לכאורה על כך שהתובעים (הנאשמים) ביצעו את העבירות המיוחסות להם במשך תקופה ארוכה ובאופן שיטתי. מכתב האישום עולה שאיום (כפי שהיה במקרה של העובדת בענייננו) /או ניכוי בפועל של סכומים ממשכורות של עובדים אינו זר להם.

כאמור, האישום מצטרף לכתב אישום קודם שהוגש לפני כשנה, בגין ניכוי סכומי כסף מעובדים בניגוד לחוק הגנת השכר - סכומים שהצטברו לכדי כך שלא שולם לעובדים שכר מינימום כנדרש בחוק.

עניין זה מוכיח כי הפרסום מושא התביעה משתלב היטב עם התנהלותם השיטתית והסדרתית של התובעים, ואינו אלא מקרה פרטני של תרבות העבודה הכללית שהם מנהיגים. לעניין זה אמר מנהל האגף לאכיפה פלילית במינהל ההסדרה והאכיפה על התובעים דברים המתאימים לענייננו ככפפה - ליד:

"מדובר בעבירות שמטרתן להשיא למעסיקים רווח כלכלי על חשבון העובדים, תוך פגיעה ממשית בזכויותיהם, בשכרם ובתנאי עבודתם. הפגיעה חמורה אף יותר כאשר מדובר בעובדים המשויכים לאוכלוסיות מוחלשות, שהם בעלי כוח מיקוח נמוך. נמשיך לחקור ונפעל נגד מעסיקים השולחים יד לכיסם של עובדיהם בניגוד לחוק".

[ההדגשות אינן במקור].

הרקע העובדתי הדרוש לעניין:

6. ביום 30/7/20 נדרשה העובדת לשלם קנס שהושת על סניף "ויקטורי" לוד בגין אי-עטית מסכה של לקוחה שעמדה ליד הקופה בה נתנה העובדת שירות. בין השאר כך תועד, בהודעה בכתב שהופצה מטעם מנהלה של העובדת שנשלחה בקבוצת הוואטסאפ של הקופאים בסניף:

"לתשומת לבכם קיבלנו 1,000 ₪ קנס בגלל לקוחה שעברה קופה והקופאית לא העירה לה שהיא ללא מסכה, הקופאית תשלם את הקנס וכך כל קופאית שלא תעיר ללקוחות שלא שמים מסכה על הפנים כולל האף למי שלא הבינה, כמה פעמים אפשר להסביר." (כך במקור)

עוד נמסר לעובדת על-ידי מנהליה כי במידה ולא תשלם - תוריד הרשת את סכום הקנס ממשכורתה החודשית.

7. בשיחה שהתקיימה ביום 5/8/20 בין קרובת משפחתה של העובדת הצעירה, שביקשה "לבטל את רוע הגזירה", לבין סגנית מנהלת הסניף - עמדה האחרונה על דרישת התשלום מהעובדת בטענה כי זו מדיניות הרשת וכי אלה הן ההנחיות שהעבירה הרשת לעובדיה.
8. ביום 10/8/20, קיבלה העובדת הודעה כי היא מוזמנת לשימוע לפני פיטורים במשרדי החברה ביום 12/8/20, ואכן התקיים "שימוע" שנוהל ע"י מנהל סניף "ויקטוריי".
9. השימוע שהתקיים אחרי הפרסום הנוטען אינו מותר מקום לספק באשר לחוסר תום לב ולאוּפִי כוונותיה של הנהלת "ויקטוריי". הדיון שנערך על-ידי יוסי גוֹן, מנהל הסניף בו מועסקת העובדת, מגלה שעל-אף שסיבת השימוע הוגדרה כ"התרשלות ואי-ציות לנהלים" - עיקרו של הדיון עם העובדת נסוב על תכני הפרסום נשוא התביעה.
10. ביום 12/8/20, מועד השימוע, נמסר לעובדת מאת התובעת גם מכתב התראה מאיים! במכתב נדרשה העובדת לפרסם בעיתון יומי נפוץ התנצלות על טענותיה בריאיון שנערך עמה, ולא - תוגש נגדה תביעת לשון הרע בגובה 140,000 ₪. לא ידוע לנתבעות אם מומש האיום ואם התביעה נגד העובדת הוגשה.
11. אין אלא לשער שככל שהעובדת לא פוטרה – היה זה בשל התערבות התכנית ודאגתה לשקיפותו של הנושא.
12. בנסיבות אלה הפרסום חוסה בין השאר תחת **הגנת אמת בפרסום והגנת תום הלב המנויות בסעי' 14 ו-15(2), 15(4), 15(5), 15(6) לחוק.**
13. בדברים ששודרו יש עניין ציבורי שאינו יכול להיות שנוי במחלוקת, במיוחד לנוכח השפעתו של נגיף הקורונה על משק העבודה בישראל, ובפרט על רקע התנהלותה הקודמת של הרשת כלפי עובדיה. הדברים הובאו כהווייתם, צוטטו מפי אומרם, וכללו הבעת דעה לגיטימית על התנהלותה של "ויקטוריי" באותו עניין.
14. הנתבעות יטענו כי לנוכח כל האמור לעיל דינה של התביעה להידחות, וכל הטענות בה מוכחשות אלא אם נאמר במפורש אחרת.

למען הזהירות, להלן התייחסות לסעיפי התביעה על-פי סדרם:

15. מוכחש הפתיח לכתב התביעה, ודומה כי אינו הולם את נסיבותיה. כך גם סכום התביעה. התובעת 1 היא תאגיד רב עוצמה, וכיתר רשתות השיווק בתקופת הקורונה – רב העניין בו ובשירותיו. נפסק בעבר כי תנאי לפסיקת פיצוי לתאגיד בתביעת לשון הרע הוא הוכחת נזק ממון וזאת לאור קיומו של **סעיף 10 לפקודת הנזיקין** הקובע שתאגיד לא ייפגע פיצויים בשל עוולה אלא אם גרמה לו נזק; ודוק; במקרים בהם קבעה הפסיקה כי אין מניעה לפסוק פיצויים לתאגיד גם ללא הוכחת נזק - נקבע כי על הפסיקה להיות נמוכה וסמלית שכן לא מדובר בכבודו של אדם בשר ודם או בפגיעה רגשית.
16. הנתבעת מס' 2 אינה בעלת-דין רלבנטית.
17. מוכחש הנוטען בסעיף 1 לכתב התביעה והכל כאמור לעיל.
18. מוכחש הנוטען בסעיף 2 לכתב התביעה.
19. מוכחש הנוטען בסעי' 3-4 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה, התובעים לא הוצגו בשמות התואר הננקטים בסעיף. כתב התביעה לא רק שנשען על פרשנות סובייקטיבית מפליגה ומרחיקת לכת לפרסום (פרשנות חסרת נפקות עפ"י דין) אלא שהוא "משתיל" לתוך הפרסום דברים שלא פורסמו בו על-מנת לנסות ליצור עילת תביעה יש – מאין. כך למשל, המילים "ביריון חסר לב ופורע חוק" לא פורסמו מעולם.

20. מוכחש הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה.
21. מוכחש הנטען בסעיף 6 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה אין המדובר בחמישה פרסומים אלא בפרסום אחד בפלטפורמות תקשורתיות שונות. הפרסום הנטען שעניינו מסכת עובדות אחת הנוגעת לעובדת, שודר בתכנית "הכל כלול" בערוץ 13, בפלטפורמות הדיגיטליות שלה, ובחשבון הטוויטר הפרטי של מגישת התכנית. הטענה כי מדובר כביכול בחמישה פרסומים שונים נועדה להכביר טענות לנוקים באופן מעושה.
22. מוכחש הנטען בסעיפים 7-8 לכתב התביעה וכאמור הפרסום הוא פרסום אמת אשר נעשה בתום לב והוא חוסה תחת הגנות החוק.
23. מוכחש הנטען בסעיפים 9-10 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה, הראיות מוכיחות אחרת ממה שטוענים התובעים. כאמור, להלן הודעה רלבנטית לאירוע:

24. ככל שהעובדת לא נדרשה בסופו של יום לשלם את הקנס ולא פוטרה על-אף הזימון לשימוע שנמסר לה – אך סביר שהיה זה בזכות התערבותן של הנתבעות במקרה וחששם הציני של התובעים כי הם חשופים לעינה הפקוחה והביקורתית של התקשורת. ודוק; עצם ההודעה לעובדת כי תשלם את הקנס שהוטל על הסניף וזימונה לשימוע לפני פיטורין בנסיבות העניין ראויים לביקורת ולפרסום כשלעצמם. היעדר מימוש כוונות התובעים: חילוט הקנס מתוך המשכורת בפועל או הפיטורין בפועל, לאחר שהנתבעות כבר פרסמו את קרות המקרה - אינה מעניקה בדיעבד עילת תביעה לתובעים. האופן בו התנהל גם השימוע מלמד לכאורה על-כך שהעובדת ככל הנראה עודנה מועסקת בוויקטורי באופן ציני לצורך ניהול תביעה זו...
25. מוכחש הנטען בסעיפים 11-13 לכתב התביעה.
26. מוכחש הנטען בסעיף 14 לכתב התביעה.
- מבלי לגרוע מן ההכחשה יטענו הנתבעות כי לוח הזמנים חושף את מהלך הדברים: בניגוד לטענת התובעים העובדת לא "זומנה לשימוע לאחר שנמצא כי הפרה את החוק ואת נהלי החברה" - אלא

- זומנה לשימוע רק לאחר שהעזה להתראיין לתכנית בחלוף 10 ימים תמימים מיום האירוע בגינו נדרשה לשלם את הקנס.
27. מוכחש הנטען בסעיף 15 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה עובדות המקרה נבדקו ונתמכו בראיות.
28. מוכחש הנטען בסעיפים 16-25 לכתב התביעה. דין סעיפים אלה מחיקה מכתב הטענות. כאמור, לטענות הפוגעניות אין דבר וחצי דבר עם בירור התביעה, לבד מכוונתם של התובעים להרתיע את הנתבעת 3 מעיסוק ביקורתי ולגיטימי בעניינם. בתביעת לשון הרע, שמו של התובע הוא שעומד למבחן ולא שמו של הנתבע. בהקשר זה שומרות הנתבעות על זכותן להביא ראיות לפי סעי' 22 לחוק.
29. מוכחש הנטען בסעיף 26-32 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה, בנסיבות המקרה כפי שפורטו לעיל השימוש במונח "פיטורים" שיקף נאמנה את הודעת רשת "ויקטוריי" ואת כוונותיה. בעיני הצופה הסביר, שאינו מדקדק דקדוקי עניות משפטיים ומקצועיים מתחום דיני העבודה, האבחנה בין המונח "פיטורים" לבין המושג "שימוע לפני פיטורים" חסרת משמעות ומדובר לכל היותר בפרט לוואי שבנסיבות העניין אינו שולל את הגנת סעיף 14 לחוק.
30. מוכחש הנטען בסעיף 33 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה:
- א. כעובדה, ויקטורי חייבה עובדת לשלם קנס בגין התנהגות לקוחה ואיימה לפטרה בגין כך שהתראינה לתקשורת בנושא.
- ב. אין לתובעים להלין אלא על עצמם בגין התנהלותם והתנהגותם. בנסיבות העניין יש להחיל על המקרה את סעיפים 65 ו-68 לפקודת הנזיקין. התובעים בהתנהלותם ובמחדליהם הביאו, ולמצער תרמו באופן מכריע, לנזקים הנטענים על-ידם באופן המאין כל חבות מצד הנתבעות.
- ג. התובעים טוענים בעלמא לנזקים ואינם מספקים לכך כל ראיה.
31. מוכחש הנטען בסעיפים 34-35 לכתב התביעה. לא מוכחשת היותה של התובעת חברה ציבורית, להיפך; היותה של "ויקטורי" חברה ציבורית המעסיקה עובדים כה רבים רק מגבירה את העניין הציבורי בפרסום על אודות התנהלותה.
32. מוכחש הנטען בסעיף 36 לכתב התביעה. לנתבעות אין מניע – לא עלום ולא אחר לפגוע בתובעים ולא היתה כל כוונה כזו. אין שמץ של ראיה התומך בטענה לכוונה לפגוע. התובעים לא טוענים להיכרות או יריבות מוקדמת בינם לבין הנתבעות. עובר לפרסום הנטען לא היה בין התובעים לנתבעות כל סכסוך או מחלוקת, ולפיכך הטענה כי היתה כוונה לפגוע בהם לא נועדה אלא לנסות לנפח את סכום הפיצוי הנתבע. ודוק; עפ"י תקנה 78 לתקנות טענת זדון בכתב טענות מצריכה פירוט הולם לביסוסה. פירוט כזה נעדר מכתב התביעה.
33. מוכחש הנטען בסעיפים 37-40 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה:
- א. אין המדובר בפרסום נוסף, אלא בפלטפורמת עמוד הפייסבוק של מגישת התכנית. התובעים עצמם מכנים את אותו הפרסום הנטען: "הפרסום השני" ו"הפרסום הרביעי", מכאן נלמד שהם יודעים כי טענתם אינה אותנטית.
- ב. הנתבעות אינן שולטות באופני ובכמות השיתופים הנטענים.
34. מוכחש הנטען בסעיפים 41-44 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה יובהר כי אין מדובר בפרסום "נוסף", אלא בפרסום זהה בפלטפורמה דיגיטלית של הנתבעת 1 כמקובל.
35. מוכחש הנטען בסעיפים 45-48 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה יובהר כי אין מדובר בפרסום "נוסף", אלא בפרסום זהה בפלטפורמה דיגיטלית של התכנית "הכל כלול", כמקובל.

36. מוכחש הנטען בסעיפים 49-53 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה הנתבעות חוזרות על האמור לעיל בכתב הגנתן. מוכחשת פרשנות התובעים לפרסום מושא התביעה, המילים "לבוא חשבון" לא פורסמו ו"מושתלות" בכתב התביעה על-מנת לנסות להקים עילת תביעה יש-מאין.
37. מוכחש הנטען בסעיפים 54-56 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה, התנהל שיח ישיר ופתוח בין נציגי התכנית לנציגי התובעים. משבפניה הכתובה נכללו טענות שאינן אמת, למשל שהעובדת לא נדרשה (כביכול) לשלם קנס – ברי כי לא היתה הצדקה להיעתר לדרישות מכתב ההתראה.
38. מוכחש הנטען בסעיפים 57-59 לכתב התביעה. הנתבעות חוזרות על האמור לעיל בכתב הגנתן.
39. מוכחש הנטען בסעיפים 60-63 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה הנתבעות אינן אחראיות לדברים שנכתבים על ידי גולשים ברשת.
40. מוכחש הנטען בסעיפים 64-66 לכתב התביעה. הנתבעות חוזרות על האמור לעיל בכתב הגנתן. מבלי לגרוע מן ההכחשה, הנתבעות נקטו אמצעים סבירים לבירור העובדות עובר לפרסום, ופעלו בתום לב מלא. לנתבעות עומדת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק.
41. למען הזהירות בלבד יטענו הנתבעות כי עומדות להן ההקלות מכוח סעי' 19 לחוק, בין השאר משום שהאמינו באמיתות הפרסום.
42. מוכחש הנטען בסעיפים 67-69 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה:
- האבחנה בין "זימון לשימוע" ו"שיחת שימוע" אינה מהותית בעיני הצופה הסביר שאינו מדקדק דקדוקי עניות במונחי דיני עבודה, מה גם ששיחת שימוע - התקיימה.
 - העובדת לא פוטרה ככל הנראה בזכות העובדה שהפרסומים מושא התביעה הבהירו לתובעים כי עינה הבוחנת של התקשורת משקפת מקרים מעין אלה.
 - הנטען בסעיף 69 לכתב התביעה סותר את הראיות.
43. מוכחש הנטען בסעיף 70 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה, הנתבעות יטענו כי לא מתקיימים יסודות עוולת "שקר מפגיע" הנטענת בסתמיות וללא פירוט כנדרש. ממילא הפרסום אינו כוזב, ולא הייתה בו כוונה לפגוע בתובעים. הוכחת עוולת "שקר מפגיע" טעונה הוכחת נזק ממון, שממילא לא מצויה בכתב התביעה.
44. לא מוכחשת סמכותו של ביה"מ הנכבד לדון בתביעה הכספית, אך יתר הסעדים למשל סעד ההתנצלות אינם בסמכותו של ביה"מ הנכבד וכב' ביה"מ ידרש למחוק את הסעד מכתב התביעה.
45. מוכחש הנטען בסעיפים 72-75 לכתב התביעה.
- לתובעים אין עילת תביעה כנגד הנתבעות, הם אינם זכאים לסעד הנדרש או לסעד אחר כלשהו, בשל הטעמים עליהם עמדנו בכתב הגנה זה.
 - התובעים לא מביאים ולו ראשית ראיה לעניין טענת נזק לכאורה. גם משהודיעו התובעים כי תביעתם היא ללא הוכחת שיעור הנזק, אין בהודעה זו כדי לפטור אותם מלהוכיח כי נגרם להם נזק כלשהו. הפיצוי הסטאטוטורי בחוק לא נועד לפצות את מי שלא נגרם לו כל נזק.
 - סכום התביעה מוכחש, מנופך ומוגזם.
 - טענות התובעים כוללות דרישה לכפל פיצוי בשל אותו פרסום. ר' נא לעניין זה תא (ח"י) 1506/06 דלאל נ' הארון (נבו, 2008) מפי כב' השופט א. טובי:
- "אמת המידה הקובעת אינה מספר הפרסומים שנעשו, אלא מהות תוכנם. בענייננו נראה לי כי מדובר באותה לשון הרע, אף אם זו מצאה את ביטויה במספר פרסומים שיצאו לאור במועדים שונים. עובדה זו אין בה כדי לשנות את המסקנה כי לגופם של דברים מדובר באותה לשון הרע המקימה לתובעים זכות לפיצוי פעם אחת."

למען הסר ספק, אין בהבאת הציטוט משום הודאה שבענייננו מדובר בלשון הרע, והוא מובא לשאלת בחינת מספר הפרסומים בלבד.

ה. כאמור, בעבר נפסק כי תנאי לפסיקת פיצוי לתאגיד בתביעה לשון הרע הוא הוכחת נזק ממון וזאת לאור קיומו של סעיף 10 לפקודת הנזיקין הקובע שתאגיד לא ייפרע פיצויים בשל עוולה אלא אם גרמה לו נזק; במקרים בהם קבעה הפסיקה כי אין מניעה לפסוק פיצויים לתאגיד גם ללא הוכחת נזק - נקבע כי על הפסיקה להיות נמוכה וסמלית.

46. מוכחש הנטען והנדרש בסעיפים 76-77 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מן ההכחשה:

א. סכומי התביעה מופרכים, מנופחים ונועדו להשתיק את הנתבעות מלטפל בעניינים חשובים שגם רשויות אכיפת החוק במדינת ישראל ראו בהם ובדומים להם עניין לטיפול.

ב. בית-המשפט הנכבד מתבקש למחוק את דרישת התובעים ל"התנצלות". הפסיקה קבעה באורח עקבי ומבוסס כי אין כב' בית-המשפט מוסמך לצוות על סעד של התנצלות. החוק לא מקנה סמכות עניינית לחייב את הנתבעים בסעד שיש בו משום חיוב לביצוע דברים "שבלב". הפסיקה לימדה כי לא רק שאין לשון החוק מאפשרת ציווי סעד כגון זה, אלא שההיגיון הבריא מכתוב שלא ניתן לחייב אדם לחוש צער [ר' נא למשל ע"א 751/10; ת.א. (ת"א) 32235-03-10].

לאור כל האמור לעיל, מתבקש כבוד בית המשפט לדחות את התביעה כנגד הנתבעות, ולחייב את התובעים בהוצאותיהן ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

 שירה בריק - חיימוביץ', עו"ד
 ב"כ הנתבעות
 מ.ר. 25157

כלכליסט

אישום נגד ויקטורי: ביצעה כ-170 עבירות של פגיעה בזכויות עובדים

משרד העבודה והרווחה מאשים את רשת המרכולים, בין היתר, באי תשלום תוספת שכר על שעות נוספות ובגבייה אסורה של פיקדון על מדים. ויקטורי: "הרשת פועלת תמיד על פי חוק"

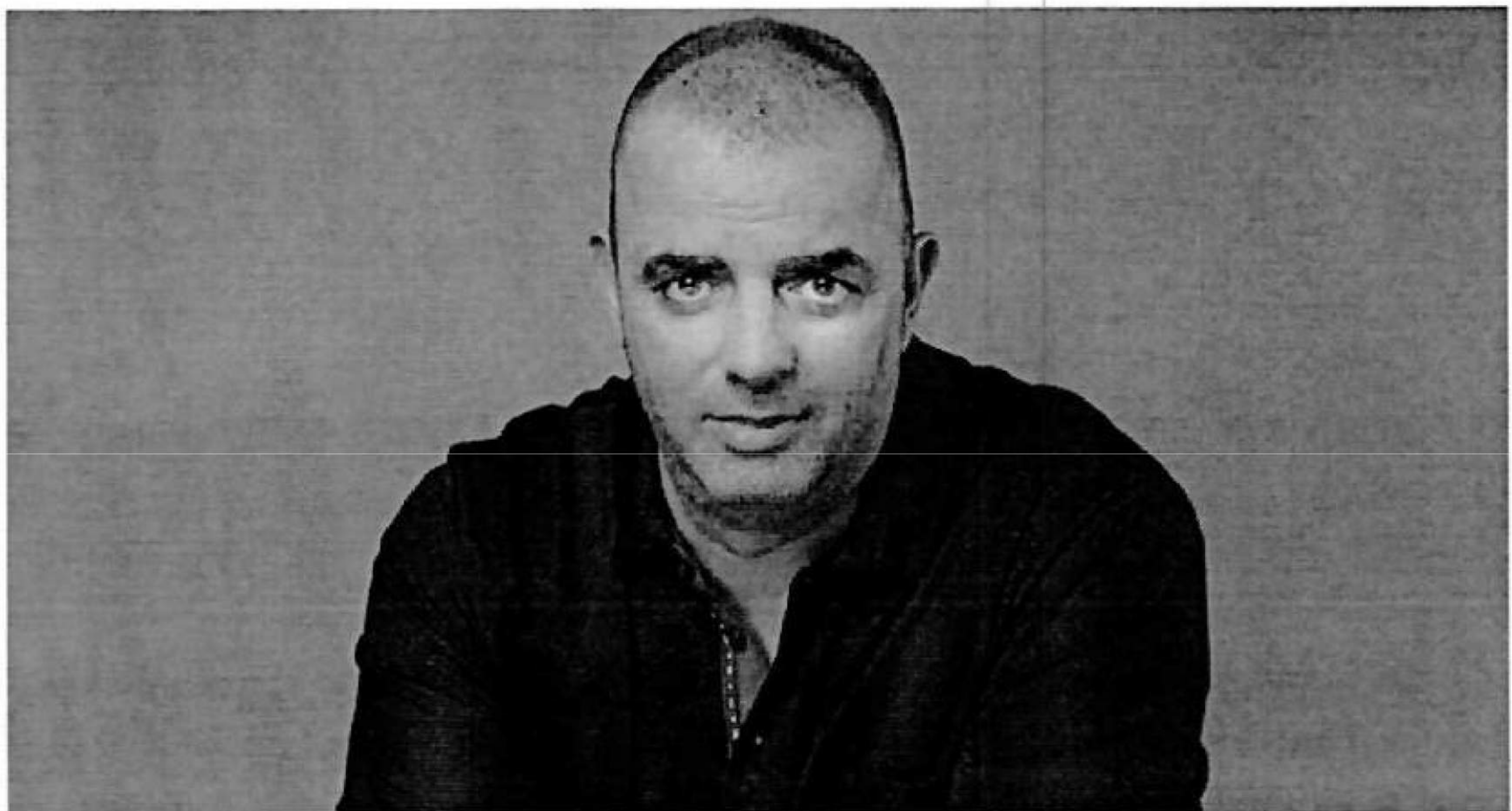
שחר אילן 03.12.20 07:11

משרד העבודה והרווחה הגיש כתב אישום נגד רשת המרכולים ויקטורי ומנהלי אברהם ואייל רביד בשל כ-170 עבירות של פגיעה בזכויות עובדים: אי תשלום תוספת שכר עבור שעות נוספות וניכוי שכר אסור כפיקדון על מדים של הרשת. זהו כתב אישום שני נגד הרשת, לאחר שלפני כשנה הוגש נגדה כתב אישום על ניכויים שבוצעו משכר עובדים בניגוד לחוק הגנת השכר.

על פי כתב האישום, התגלו כ-150 מקרים של אי תשלום שעות נוספות לעשרות עובדים בתפקידים שונים בניגוד לחוק שעות עבודה ומנוחה. הנאשמים ביצעו את העבירות במשך תקופה ארוכה ולטענת משרד העבודה והרווחה נראה כי מדובר בשיטה. הפערים בין השכר ששולם לשכר המגיע מצטברים לסכומים משמעותיים.

קראו עוד בכלכליסט:

- [ויקטורי נכנסת לתחום הליקוט האוטומטי](#)
- [לאחר רכישת סניפי ינות ביתן: זינוק של 70% ברווחי רשת ויקטורי](#)
- [התאוששות בויקטוריה'ס סיקרט: אל ברנדס מפתיעה את המשקיעים](#)

צילום: אבי רוקח

אייל רביד. "הרשת פועלת תמיד על פי חוק"

בנוסף לכך החברה גבתה תשלום מ-14 עובדים כבטוחה בעבור אספקת ביגוד לעבודתם במרכולים. חוק איסור קבלת ביטחונות מעובד אסור על מעסיקים לגבות פיקדון כתנאי לקבלת עובד. מנהלי החברה נאשמים בהפרת חובת הפיקוח.

כתב קודם הוגש נגד החברה לפני כשנה על ניכוי סכומי כסף מעובדים בניגוד לחוק הגנת השכר. הניכוי הסתכם לעתים בכמה מאות שקלים בחודש לעובד, ובעקבות קיזוזים אלו שכר העובדים לא הגיע אפילו לשכר המינימום כנדרש בחוק.

מנהל האגף לאכיפה פלילית במינהל הסדרה ואכיפה במשרד העבודה והרווחה איל אסף: "מדובר בעבירות שמטרתן להשיא למעסיקים רווח כלכלי על חשבון העובדים, תוך פגיעה ממשית בזכויות עובדים, בשכרם ובתנאי עבודתם."

הפגיעה חמורה אף יותר כשהעובדים משויכים לאוכלוסיות מוחלשות בעלי כוח מיקוח נמוך.

התובעת הראשית במשרד העבודה והרווחה, עו"ד גלי לוי: "מדובר בעבירות שבוצעו בהיקף נרחב, והמעשים המתוארים בכתב האישום מציירים תמונה עגומה. בכוונתנו לבקש כי תושת על הנאשמים ענישה משמעותית ומרתיעה ההולמת את נסיבות המקרה".

צילום: יאיר שגיא

סניף של ויקטורי. פעם שנייה שמוגש כתב אישום נגד הרשת

בשבוע שעבר פרסם "כלכליסט" נתונים שלפיהם חברות קבלן מונעות מהעובדים תשלומי שעות נוספות עבור ימי ו' בהיקף של כ-100 מיליון שקל בשנה. כך עלה מבדיקה שערכה מחלקת בקרת שכר בפאהן קנה ניהול בקרה. לפי הבדיקה, ההתעלמות מהחובה לשלם על שעות נוספות מקיפה רווחת בלפחות חצי מחברות הקבלן במשק.

החוק קובע שעובד שביצע 42 שעות בשבוע יקבל שכר שעות נוספות (125%-150%) על כל שעה נוספת. אולם מבדיקה של פאהן קנה ניהול בקרה עולה כי בלא מעט מקרים עובדים שמגיעים לרף ה-42 שעות ביום ה', השעות ביום ו' משולמות להם בתעריף 100%.

מויקטורי נמסר בתגובה: "הרשת פועלת תמיד על פי חוק ואת תגובתנו לתביעה נמסור בבית המשפט".

אישום נגד רשת ויקטורי ואייל רביד: "פגיעה ממשית בזכויות עובדים"

כתב האישום מפרט יותר מ-150 מקרים של אי-תשלום עבור שעות נוספות, ומצטרף לאישום שהוגש נגד החברה בשל הפרות אחרות נגד עובדים ■ ויקטורי: "נגיב בבית המשפט"

09:37 03.12.2020 מאת: טלי חרות-סובר

עובדים שהוחתמו על טפסים בניגוד לחוק ואי תשלום על שעות נוספות עומדים בנרכז כתב אישום שהוגש נגד ויקטורי, רשת סופרמרקטים שמנהלת עסקים בתחום שירותי המזון, ונגד מנהליה, אברהם ואייל רביד.

האישום הוגש בתום חקירה של האגף לאכיפה פלילית במינהל הסדרה ואכיפה במשרד העבודה והרווחה הניבה כתב אישום נגד "א.ב.א. ויקטורי חברה לניהול ואחזקות בע"מ" מיבנה, שבבעלותה רשת ויקטורי. הוא מפרט שני סוגי עבירות: אי-תשלום גמול עבור שעות נוספות וכן איסור קבלת ביטחונות מעובד, ומצביע על כך שהנאשמים ביצעו את העבירות במשך תקופה ארוכה ובאופן שיטתי.

במסגרת החקירה התגלו יותר מ-150 מקרים של אי-תשלום גמול עבור שעות נוספות. הפערים בין השכר ששולם לשכר שהיה אמור להיות משולם הצטבר לסכומים משמעותיים.

בנוסף, כתנאי מקדים להעסקתם, עובדים בחברה הוחתמו על טפסי פיקדון, ומשכרם נוכו סכומים בגין בטוחה זו. בטוחה כזו אסורה לפי חוק איסור קבלת ביטחונות מעובד.

כתב אישום זה מצטרף לכתב אישום שהוגש נגד ויקטורי לפני כשנה, בגין ניכוי סכומי כסף מעובדים בניגוד לחוק הגנת השכר - סכומים שהצטברו למאות שקלים בחודש. בעקבות קיזוזים אלה, לא שולם לעובדים שכר מינימום כחוק.

איל אסף, מנהל האגף לאכיפה פלילית במינהל הסדרה ואכיפה: "מדובר בעבירות שמטרתן להשיא למעסיקים רווח כלכלי על חשבון העובדים, תוך פגיעה ממשית בזכויותיהם, בשכרם ובתנאי עבודתם. הפגיעה חמורה אף יותר כאשר מדובר בעובדים המשויכים לאוכלוסיות מוחלשות, שהם בעלי כוח מיקוח נמוך. נמשיך לחקור ונפעל נגד מעסיקים השולחים יד לכיסם של עובדיהם בניגוד לחוק".

מחברת ויקטורי נמסר: "הרשת פועלת תמיד על פי חוק. את תגובתנו לתביעה ניתן בבית המשפט".